

Bedrijvigheid der Gouwen

43ste OOST-VLAANDERENGOUWFEEST
EN 18de LEERLINGENFEEST
te Aalst op 7-5-1961

TOESPRAAK VOOR HET STADSBESTUUR

Wje zou 15 jaar geleden hebben vermoed dat de « Turnkring der Stad Aalst », voldoende levenskracht en dynamisme zou ontwikkelen om zich op te werken tot één der bloeiendste gymnastiekverenigingen van het land; tot een vereniging die met succes 5 goed-bezette afdelingen in stand houdt, over 8 gediplomeerde leerkrachten beschikt, die kampioenen vormt en afgevaardigden-kampers naar de Olympische spelen stuurt ?

Toen wij in 1947, naar aanleiding van een Oost-Vlaanderengouwfeest, hier op deze plaats het stadsbestuur dringend om materiële hulp en terbeschikking-stelling van een zaal vroegen, antwoordde de toenmalige Heer Schepen van Openbare Werken : « Bewijs eerst dat ge tot prestaties in staat zijn. Wij kunnen een pas geboren kind geen universitaire studiebeurs toekennen, zo het nog niet getoond heeft dat het ten minste met vrucht het lager onderwijs kan doorlopen ».

Voor een goed en degelijk onderwijs zouden wij zelf wel instaan..... maar wat toen te beginnen zonder een lokaal en didactisch materiaal.

1 ↑

3 ↓

Gesteld dat wij voor 7 van onze leiders, slechts over 1 bescheiden bezoldiging van één enkele trainer zouden beschikken, dan zou het bestuur op het einde van het turnjaar tot de lesgevers kunnen zeggen : « Hier, pak aan, voldoende geld om een reisje naar Stuttgart te ondernemen — waar dit jaar de Gymnastrada plaats grijpt —. Ge zult terugkeren met een verruimde kennis, waarvan op hun beurt al onze leden zullen profiteren. »

De werkelijke toestand is echter gans anders. Alle turnkringen in België zijn arm, zelfs zeer arm. En ook een idealist, indien hij niet te eten krijgt kan sterven van honger.

Er zijn enkele stadsbesturen die begrip tonen voor de financiële tekorten, die helpen binnen de perken welke een wettelijk beheer der stadfondsen toelaat. En onder dergelijke gemeentebesturen kunnen wij met oprechte fierheid dit van de stad Aalst vernoemen. Het is de Turnkring zeer genegen en de genegenheid is wederkerig. In alle officiële stadsfeesten wordt nooit tevergeefs op de Turnkring beroep gedaan.

Er sluimert in ons hart al jarenlang een zoete hoop en deze is, dat naast de ter-beschikking-stelling van een zaal en de jaarlijkse subsidie, aan alle culturele verenigingen van de stad toegekend, wij éénmaal de dag mogen beleven waarop ons het loon van één enkele full-time leerkracht wordt toegemeten !

Tot hertoe hebben wij gestreden met de bedelstaf en ons heilige overtuiging als enig wapen. Maar ook strijders worden moe. Gelukkig voor ons zijn wij dat nog niet en laten we hopen dat we het ook nooit zullen worden.

Wie echter de gezonde kleuter, die de pas opgerichte Turnkring toen was zag, kon met vertrouwen een succesvolle toekomst voorspellen. Te meer daar de ouders mensen waren die van aanpakken wisten, mensen voor wie de moeilijkheden alleen maar bestonden om ze op te ruimen.

Het bewijs van onze levenskracht is intussen al lang geleverd. We beschikken over 150 werkende leden, over een in gans Vlaanderen uitstekende faam en een uitgelezen vertrouwen in onze stadsgenoten.

In de meeste sportverenigingen en cursussen voor « ballet en dans » is het heel dikwijls zo, dat de leden alleen maar daàr zijn om tot meerdere roem en glorie van trainer en leider bij te dragen.

In de turnkringen verdwijnen de lesgevers in de volkomen anonimiteit. Hun leuze is « dienen » en dan in zulkdanige betekenis dat de eigen persoonlijkheid enkel en alleen ten dienste staat van de jeugd. Jeugd — die volgens wetenschappelijk verantwoorde begrippen naar volkomen lichamelijke harmonie en gezondheid wordt gevoerd.

Niet de « best geschikten » worden naar de Turnkring gelokt. Er wordt NIET getraind met de achterbakse redenering dat de « meest-geschikte » moge overblijven. Neen de MINST-BEDEELDEN zijn ONS het liefst en het is een hoogste voldoening juist die laatste — dank zij het turnen — tot sterke, werkbekwame en flink-gezonde jonge mensen om te vormen.

2 ↑

4 ↓

Mevrouwen, Mijne Heren; Vandaag viert de Turnkring zijn 15 jarig bestaan. Te dier gelegenheid en samen met de bevrijding der stad richt hij het 46ste Oost-Vlaanderengouwfeest in.

Een organisatie van een Gouwfeest is voorwaar geen kleinigheid, vooral als men de kampen uitbreidt tot deelname van buitenlandse groeperingen en als men daaraan nog een avond-galafeest wenst te koppelen.

Ik hoop dat eenieder over deze organisatie zal tevreden zijn en van Aalst een goede herinnering bewaren.

We zijn al de opgekomen verenigingen dankbaar. We drukken onze erkentelijkheid uit tegenover de juryleden en tegenover het gouwbestuur dat met raad en daad de uitbouw van deze kampen bijstond.

We danken ook nog het stadsbestuur dat ruimschoots tot de materiële verwezenlijking van dit feest bijdroeg en brengen een speciale hulde aan onze Nederlandse en Franse vrienden, die de verre verplaatsing op zich namen om hier het beste van hun kunnen te tonen.

Een gouwfeest is meer dan een onderlieng meten der fysische bekwaamheden. Het is meer dan het dingen en een eretrofee. Een gouwfeest brengt vooral jonge mensen samen in beter begrip en waardering, in verruimde vriendschap die niet door politieke, filosofische of raciale hartstochten is te verbreken.

In de rangen van de turners schijnt de zon van het optimisme en zindert de vreugde van het ware geluk.

Wie vandaag de stralende gezichten ziet van al diegenen die naar Aalst zijn gekomen voor het bijwonen van het 46ste Oost-Vlaanderengouwfeest zal daar zeker ten volle van overtuigd zijn.

1961.05.07.pdf